

Balada ze soutěže

Luboš Pospíšil

Já u pramene jsem a žízní hynu
ve svitu ohňů vládnu temnotám
jsem cizí tam kde je dům mých synů
a v davu lidí jsem blíž samotám
nahý jak hadrář oděn jako král

V mém smíchu pláč naděje v zoufání
to co mě vyléčí to jiné poraní
i při zábavě radost nevnímám
cítím svou sílu a nevím co s ní
srdečně přijat každým odmítán

Všechno je nesporné uprostřed zmatků
i v jasných dnech svou cestu nepoznám
a kde je klid tam cítím spor a hádku
za to co znám vděčím jen náhodám
a čím hůř hraju tím víc vyhrávám

Jen to co neznám má pro mě cenu
ač po všem toužím o nic neškemrám
kdo mě má rád tomu dávám vinu
a pravdomluvným lži vyčítám
baví mě ten kdo mně vnutí klam

A řekne:

Labuť má černá křídla havraní
mám rád jen ty co mě poraní
a je mi jedno jsem-li oklamán
mám vše co chci nic co mě zachrání
srdečně přijat každým odmítán